

Uniwersytet Mikołaja Kopernika

XVII ALTERNATYWNE SPOTKANIA TEATRALNE

KLAMRA 2009

Studencki Klub Pracy Twórczej „Od Nowa”

Toruń, 14-21 marca 2009 r.

17 marca, godz. 20:00, mała scena

Zrozumieć niewerbalne: czy taniec można „czytać”? Wprowadzenie do teorii współczesnego tańca teatralnego – wykład Julii Hoczyk z miesięcznika SCENA

Julia Hoczyk jest teatrologiem, redaktorką „Sceny” oraz działu teatralnego w sieciowym piśmie „Kultura Enter” (www.kulturaenter.pl). Publikuje między innymi w „Opcjach” i „Didaskaliach”, współpracuje z wortalami NowyTaniec.PL. Zajmuje się teatrem tańca i ruchu oraz poszukiwaniami antropologicznymi w teatrze i tańcu. Stara się łączyć podejście teoretyczne z praktycznym jako dwa dopełniające się aspekty procesu (samo)poznania. Uczestniczka wielu zajęć i warsztatów teatru fizycznego oraz tańca współczesnego.

W dyskusjach na temat roli i znaczenia współczesnego tańca teatralnego w Polsce jak mantra powracają głosy o elitarności, niszowości, czy hermetyczności. Polski taniec wciąż ma więc problem ze stałym zaistnieniem w świadomości opiniotwórczej krytyki teatralnej i tzw. zwykłych widzów, co utwierdza sztywne podziały: teatr z jednej, taniec z drugiej strony. Dlatego chciałabym – wychodząc od kulturowej genezy tańca – zastanowić się nad tym, czy taniec rzeczywiście jest tak niezrozumiały, jak mogłoby się z początku wydawać? Czy oprócz czysto wrażliwego, emocjonalno-zmysłowego odbioru (którego źródła sięgają kulturowo-rytualnych funkcji tańca) możliwa jest bardziej świadoma, ugruntowana percepcja? Będę chciała zastanowić się nad obecnością i ciałem tancerza w przestrzeni gry (występu), ich funkcjami i możliwościami. Przyjrzymy się także takim immanentnym wyznacznikom tańca, jak ruch, jego dynamika, czas i przestrzeń oraz ekspresja, a ponadto – strukturalnym elementom tańca i kompozycji choreograficznej. W podsumowaniu, odwołując się do wcześniejszych rozważań, chciałabym zastanowić się nad cechami wyróżniającymi taniec teatralny: specyficzną dramaturgią sceniczną i jej możliwościami... (Julia Hoczyk)

18 marca, godz. 20:30, mała scena

Teatr obrazu Leszka Mądzika – spotkanie z Leszkiem Mądzikiem

Leszek Mądzik jest doskonale znany bywalcom KLAMRY. Prezentował już tu swój spektakl oraz fotografie. Jest wybitną postacią polskiego i światowego teatru. W 1969 roku założył autorski teatr – Scena Plastyczna KUL, z którym zrealizował już 19. własnych spektakli prezentowanych i nagradzanych na kilkuset festiwalach teatralnych na całym świecie od Japonii po USA. Jest reżyserem, scenografem, artystą fotografikiem, malarzem, animatorem kultury. Tworzył wybitne scenografie w teatrach polskich, francuskich, niemieckich i portugalskich. Prowadził zajęcia ze studentami w wielu szkołach artystycznych w Polsce, Finlandii, Holandii, USA, Francji, Czechach. Jest zaliczany do najwybitniejszych twórców teatru, a jego nazwisko wymieniane jest obok Grotowskiego, Kántora i Szajny. W swej twórczości porusza się wokół tematu czasu, przemijania, jego wpływu na kondycję ludzką rozpiętą pomiędzy sferą sacrum i profanum. W realizowanych przez siebie spektaklach zrezygnował ze słowa i fabuły, a ich funkcje przejęły przestrzenie plastyczne, dynamika ruchu i ekspresja ciała. W 2008 roku odbył podróż artystyczną do Gwinea Bissau, gdzie przygotowywał afrykańskich aktorów do premiery „Makbeta” w Teatrze Narodowym w Lizbonie.

Spotkanie jest podsumowaniem jubileuszu 40. lecia pracy artystycznej Leszka Mądzika, promuje również najnowsze wydawnictwo zatytułowane: „Leszek Mądzik – teatr, scenografia, warsztaty, fotografia, plakat”.

Podczas spotkania zaprezentowane zostaną również dwa filmy: „Leszek Mądzik. Scena Plastyczna KUL” - Studio Alternatywne TVP Kultura” oraz „Leszek Mądzik. Noc Walpurgii. Wizja” - reportaż z wystawy w Muzeum Teatralnym w Warszawie,

TVP Kultura

